

Besluitenlijst Commissievergadering

Datum	13 november 2025
Tijd	20:30 - 22:00
Locatie	Raadzaal
Voorzitter	J. van Brenkelen
Aanwezigen	B. Çiçek (PvdA), C.G. Schreuders (PvdA), R. de Visser (PvdA), C.A.M. Damen (BBM/BBB), P. Stehouwer (BBM/BBB), J.G. Schreuders (BBM/BBB), N.C. van Drimmelen (CDA), A.J.M. Haverkamp (CDA), A. Kavelaars (CDA), A.C.M. Fens (OM), P.H.A. Mulders (OM), R.C.G. Tellekamp (OM), J.M.C.W. Koevoets (VVD), E.P.H.J. van der Linden (VVD), G.N.J. van der Plas (VVD), M.F.M. Kuijpers (D66), G. Wiers (D66), H.M. den Ridder (ML), C.P.M. Scheenaard (ML), M.M.J. Willegers (ML), L. Schreuders (CU) en H.J. Janse (CU)

1 Opening

De voorzitter opent de vergadering om 20.30 uur.

De heer van der Linden doet een drieledig ordevoorstel om:

1. De spreektijd in eerste termijn te verhogen van 3,5 naar 5 minuten;
2. Coulant om te gaan met de insprektijd van 5 minuten voor insprekers;
3. De raadsvoorstellen voor de raadsvergadering van 4 december (agendapunt 8) door te schuiven naar de commissievergadering van 20 november.

Dit commissie heeft unaniem besloten dit ordevoorstel aan te nemen.

2 Vaststelling van de agenda

De agenda wordt gewijzigd vastgesteld naar aanleiding van het ordevoorstel bij agendapunt 1.

3 Vragenhalfuurtje

Er zijn geen vragen voor het vragenhalfuurtje ingediend.

4 Vaststelling van de besluitenlijst van de commissievergadering van 25 september 2025

De besluitenlijst van de commissie van 25 september 2025 wordt ongewijzigd vastgesteld.

5 Mededelingen

Er zijn geen mededelingen gedaan.

6 Stukken ter bespreking

Er zijn geen stukken ter bespreking.

7 Voorstellen voor de raadsvergadering van 19 november 2025 ter advisering van de gemeenteraad

7.1 Ophalen toestemming voor besluit Powerport 1 december 2025

Er zijn zes insprekers. Hun bijdragen zijn bij dit verslag toegevoegd.

Het aan de orde zijnde onderwerp moet nog verder bediscussieerd worden in de raadsvergadering. Het onderwerp wordt als C-stuk geagendeerd in de raadsvergadering van 19 november 2025.

8 Voorstellen voor de raadsvergadering van 4 december 2025 ter advisering van de gemeenteraad

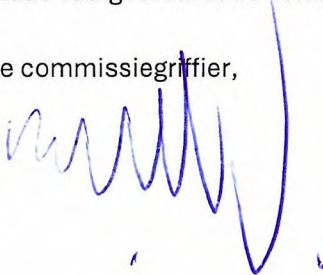
De voorstellen voor de raad van 4 december zijn conform het ordevoorstel bij agendapunt 1 doorgeschoven naar de commissie van 20 november 2025.

9 Sluiting

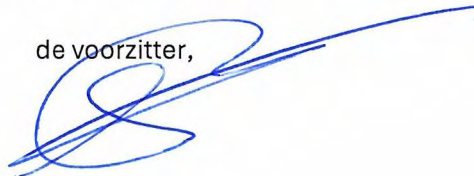
De voorzitter sluit de vergadering om 22.39 uur.

Aldus vastgesteld in de commissievergadering van 8 januari 2025,

de commissiegriffier,

de voorzitter,

Inspreken Dorpstafel Zevenbergschen Hoek – PowerPort

Geachte leden van de raadscommissie,

Mijn naam is Albert van Loon, voorzitter van de Dorpstafel Zevenbergschen Hoek.

Ik spreek vandaag namens de dorpsstafel / dorp over de ontwikkeling van PowerPort.

De ontwikkeling van PowerPort is omvangrijk. Wij volgen deze met respect voor het dorp Moerdijk, waar een potentiële ruimteclaim verstrekkende gevolgen heeft.

Maar óók voor Zevenbergschen Hoek is de impact groot.

Voor ons dorp legt deze ontwikkeling opnieuw de kwetsbaarheid bloot en toont zij de grenzen van onze leefbaarheid.

Wij begrijpen hoe PowerPort tot stand is gekomen. We zien dat het nodig is om integraal te kijken naar alle ruimtelijke ontwikkelingen. Ad hoc beslissen werkt niet. Een integrale benadering is op zichzelf niet verkeerd.

Maar... Zevenbergschen Hoek draagt al decennialang een zware last van grote infrastructurele ingrepen: HSL, snelwegen, windturbines, sluipverkeer, en logistieke bedrijven binnen de woonomgeving. Elke nieuwe claim – zoals die van PowerPort – vergroot de druk op ons dorp.

Er wordt gelukkig gesproken over 'brede welvaart' en leefbaarheid. Daar zijn wij blij mee. Maar woorden zijn niet genoeg. Ze moeten worden omgezet in daden.

De praktijk leert dat samenwerking tussen verschillende organisaties en overheden moeizaam verloopt. Wij vragen u daarom met klem: neem de leefbaarheid van Zevenbergschen Hoek serieus. Zorg dat deze niet verder onder druk komt, maar juist versterkt wordt.

Er is de afgelopen maanden veel kennis en input opgehaald bij inwoners. Gebruik dat. Voer het uit. Toon lef. Wees ruimhartig. Beknibbel niet op leefbaarheid. Versterk ons dorp, juist nu.

Dank u wel.

Beste raads- en statenleden,

Zo'n 48 uur geleden hoorden de bewoners van het dorp Moerdijk woorden die tot nu toe al tientallen jaren een dreiging vormden, maar nooit eerder expliciet door bestuurders werden uitgesproken:

“dit betekent dat het dorp op termijn gaat verdwijnen.”

Zelfs voor mensen die dit nieuws zagen aankomen, of misschien zelfs al een beetje hadden verwacht, kwamen deze woorden keihard aan. Laat staan voor de mensen die dit niet hadden zien aankomen.

Vanaf dinsdagavond is hiermee een achtbaan aan emoties, gedachten en media-aandacht op de mensen in Moerdijk afgekomen. En op al deze aandacht zat lang niet iedereen te wachten. Het ongeloof over de ontstane situatie reikte veel verder dan de grenzen van het dorp. De toekomst van het dorp is al twee dagen lang het gesprek van de dag in het hele land.

En hoewel er nog helemaal geen sprake is van een officieel besluit, is er dinsdagavond een geest uit een fles gekomen die u er hier vanavond, komende week, en ook op 1 december niet meer in krijgt.

Want de woorden zijn uitgesproken.

Maar wat betekent dit nu eigenlijk?

Het is belangrijk om hier vanavond voor u te benadrukken wat het in ieder geval NIET betekent.

Het betekent NIET dat alle inwoners het dorp nu zo snel mogelijk willen verlaten.

Ja, er zijn mensen die willen vertrekken, of zelfs al vertrokken zijn. Ook mensen die liever waren gebleven. En ja, er zijn mensen voor wie de boodschap van afgelopen dinsdag de reden vormt om te willen vertrekken. Hoe dan ook: de mensen die willen vertrekken hebben nog veel vragen. Over compensatie, of bijvoorbeeld termijnen. Over keuzevrijheid. En over hoe je een gedwongen vertrek menswaardig kunt faciliteren. Want dat het vertrek voor veel mensen gedwongen voelt, daar hoeven we niet omheen te draaien. U vraagt daarbij van

mensen om te vertrouwen op antwoorden en garanties die er nog niet zijn. Ik kan u zeggen: dat is bijna niet te doen.

Maar er zijn ook mensen die simpelweg nog niet weten wat ze willen. Die twijfelen. Wat doet mijn buurvrouw? Wat doen mijn vrienden? En: waar vind ik weer wat ik hier heb opgebouwd? Is dat überhaupt nog ergens te vinden? Wat gebeurt er eigenlijk de komende vijf, of tien jaar in het dorp? En wat gebeurt er met die aspecten in het dorp waar voor mij vanaf hangt of ik het leefbaar vind of niet? Die zijn namelijk niet alleen afhankelijk van of ik zelf blijf, maar kunnen net zo afhankelijk zijn van of anderen blijven. Wat kunt u als gezamenlijke overheden doen om mensen die twijfelen perspectief te bieden? Het is nu aan u om mensen die niet weten wat ze willen hierin te voorzien. En het is daarbij essentieel om u te beseffen dat van dit perspectief kan afhangen wat de einddatum van het dorp daadwerkelijk zal zijn. Want hoe minder twijfelaars perspectief voelen, hoe eerder zij geneigd zullen zijn naar vertrek. En met elke inwoner die vertrekt, brokkelt een klein stukje van de sociale structuur verder af. Het is aan U als gezamenlijke overheden om deze sociale structuur te beschermen, zo lang er mensen zijn die zich hiervoor met hart en ziel willen blijven inzetten. Beeld u even in: u woont in het dorp Moerdijk, en u heeft jonge kinderen. Laten we zeggen 2, of misschien 3 jaar. Durft u het nog aan om deze kinderen komend jaar aan te melden op de basisschool in het dorp? Of voelt u direct al de twijfel?

Dat de woorden zijn uitgesproken, betekent dus NIET dat we de twijfelaars maar aan hun lot moeten overlaten. Help hen om elkaar vast te kunnen houden.

En dat brengt me bij de laatste groep. De mensen die willen blijven. Het is misschien lastig voor u om het zich voor te stellen, zeker na wat er de afgelopen dagen allemaal over het dorp is gezegd en geschreven. Maar er ook vandaag, en ook morgen, bewoners die in Moerdijk willen blijven. Omdat het nu eenmaal een fijne, sociaal veilige, hechte, nuchtere, en strijdvaardige gemeenschap is. En nee, niet iedereen is nog strijdvaardig om een besluit te willen veranderen of tegen houden. Moerdijkers zijn ook realistisch. Maar als

Moerdijkers de schouders eronder moeten zetten om te kunnen blijven wonen in een leefbaar dorp, dan gaan de schouders eronder. Het is alleen zo verdomd lastig dat zij hiervoor niet alleen meer afhankelijk zijn van elkaar, maar nu ook van u. Want of, en hoe lang, het dorp nog leefbaar blijft, zal mede afhangen van wat u bereid bent om voor deze mensen te doen. En hoe langer u wacht om hiervoor perspectief te bieden, hoe minder mensen u erop zullen vertrouwen dat u net zo hard voor de leefbaarheid wil vechten als de mensen in het dorp zelf.

Dat de woorden zijn uitgesproken betekent dus NIET dat de inwoners die willen blijven het dorp zelf wel leefbaar kunnen houden. Want de geest uit de fles drukt als een loden last op de jaren die in het verschiet liggen. En pas als u – samen met de bewoners – een zorgvuldige sociale analyse maakt, begrijpt u echt wat het de komende jaren van u vraagt om een deel van deze last van de schouders van de Moerdijkers af te halen.

Laat de gesprekken over Moerdijk de komende tijd niet gaan over sloop of spookdorpen. Jaag niet nog meer mensen het dorp uit dan op dit moment al is gebeurd. Maar vraag de mensen die willen blijven hoe je hen kunt helpen om het in de jaren die komen leefbaar te houden. En doe dit dan ook. Want, en dan sluit ik graag af met de woorden waarmee ik op 4 november jongstleden ook mijn betoog eindigde, wij zijn en wij blijven mensen. En geen hectares.

Geachte raads- en burgerleden,

De opgave die met Powerport op het gemeentelijk bordje ligt heeft een enorme impact. Veruit de meeste impact treft de oostzijde van onze gemeente in het dorp Moerdijk. Wij kunnen onszelf slechts proberen voor te stellen hoe groot die impact kan zijn en wat dat aan onzekerheid, spanningen en emoties met zich meebrengt.

Tegelijkertijd vinden we het belangrijk om ook te benoemen welke zorgen in Klundert e.o. leven als we kijken naar het hele project Powerport met aanverwante ontwikkelingen op het gebied van (circulaire) zware industrie.

Onze zorgen richten zich op 2 aspecten, te weten:

1. Mogelijk toenemende geluidsoverlast waardoor de leefbaarheid in met name Klundert-oost onder druk komt te staan;
2. Mogelijke ruimtelijke ontwikkelingen rondom de driehoek Klundert/Noordschans/Tonnekreek

We geven u graag een korte toelichting op deze 2 zorgen waarbij we ons bewust zijn dat we in "als ... , dan ..." scenario's spreken. Dat is ook het uitgangspunt geweest bij de participatie die plaatsgevonden heeft waarbij ook Klundertse inwoners betrokken en uitgenodigd zijn geweest.

Wat betreft de mogelijk toenemende geluidsoverlast;

Tot op heden geldt er een geluidsnorm van 50 dB. Zelfs met die norm zijn er veel bewoners in Klundert-oost die aangeven in de zomer al veel overlast te ervaren. Ramen en deuren worden gesloten gehouden en er kan niet comfortabel van het buitenleven in tuin en omgeving genoten worden.

Vanuit de Powerport opgave kan de geluidsnorm door het rijk opgerekt worden tot maar liefst 65 dB. Door de logaritmische werking van decibellen betekent dat niet slechts een paar decibellen meer, maar bijna een verdrievoudiging (!) van de huidige geluidsterkte! Dat betekent dat leefbaarheid, gezondheid, slaapkwaliteit en woongenot enorm onder druk komen te staan.

Dit is echt een enorm grote zorg.

Wat betreft de ruimtelijke ontwikkelingen rondom de driehoek

Klundert/Noordschans/Tonnekreek:

Er is in het verleden een schets gesignaleerd waar een compressorstation ingetekend is

in het buitengebied in deze driehoek. Voor de aankoppeling van twee CO2 leidingen (de Delta Schelde Connectie en de Delta Rhine Corridor) is namelijk een groot industrieel compressorstation nodig. Omdat de CO2 leidingen ter hoogte van Klundert bij elkaar komen lijkt dit gebied als een optionele locatie gezien te worden. Wat ons betreft is dat ondenkbaar want dat zou een onuitwisbaar enorme impact op de leefbaarheid en het landelijke karakter aldaar hebben.

Het ontbreken van informatie over hoe reëel deze ontwikkeling een serieuze optie kan zijn of worden maakt dat er grote zorgen zijn over eventuele gebiedsindustrialisering.

Zoals eerder genoemd is er ook voor Klundert e.o. een participatieavond georganiseerd rondom de impact van Powerport. Er zijn randvoorwaarden en condities opgehaald bij de diverse scenario's.

Echter zijn wat Stadstafel Klundert betreft de 2 mogelijke ontwikkelingen die we hierboven toegelicht hebben niet of nog onvoldoende specifiek onder de aandacht gebracht.

Zo zijn de getallen en gevolgen in de praktijk van een 65 dB grens nog niet genoemd en is ook de informatie rondom de zoeklocatie voor een CO2 compressorstation nog niet ter tafel gekomen in het participatieproces.

Het volledig, juist en tijdig informeren is juist de sleutel tot een goed participatietraject. Volledig geïnformeerd zouden ook de randvoorwaarden en condities die opgehaald zijn wellicht een andere nuance kunnen krijgen.

We beseffen ons heel goed dat de focus, door de gigantische impact van Powerport op de kern Moerdijk, grotendeels aldaar ligt. Tegelijkertijd zijn er substantiële zorgen en belangen in Klundert die óók aandacht en inzet vragen.

We vragen bij deze de gemeenteraad én het college om zich maximaal in te zetten tegen stuipende gebiedsindustrialisering rondom Klundert en een helder en krachtig standpunt in te nemen: ruimere geluidsnormen en industrialisering buiten het industriegebied zijn een no-go. We zien graag dat dat standpunt als randvoorwaarde meegenomen wordt naar de te voeren gesprekken met het Rijk.

Met dank voor de gelegenheid onze zorgen hier te delen namens Stadstafel Klundert

Geachte leden van de commissie Fysiek Domein

Dank dat ik vanavond namens ZLTO en de jonge boeren van BAJK mag inspreken over het raadsvoorstel rondom Power Port regio Moerdijk.

In het raadsvoorstel onderbouwd het college haar keuze voor de "zoekrichting Oost". Deze keuze heeft grote gevolgen voor inwoners en agrarische ondernemers in en rond het dorp Moerdijk. Op termijn zullen woningen en landbouwgronden verdwijnen. Dit brengt veel onzekerheid met zich mee en roept vragen op waar nu nog geen concrete antwoorden op zijn. Wij vinden het belangrijk om hier oog voor te hebben en waar nodig ondersteuning te bieden.

Vorige week heb ik al voor de gemeenteraad aangegeven dat hoewel de impact groot is voor de gemeente Moerdijk, onze kernen en onze agrariërs, wij ons constructief hebben opgesteld. We snappen heel goed de noodzaak tot verduurzaming van onze energieproductie en -overslag, zeker in een snel veranderende wereld.

Ik heb ook aangegeven dat die constructieve houding vraagt om wederkerigheid. We hameren erop dat ook de agrarische sector, in al zijn verscheidenheid, in deze regio een grote maatschappelijke waarde vertegenwoordigt: sociaal, cultureel en economisch. Die moet koste wat het kost behouden blijven, ook als we straks vele honderden hectares vruchtbare grond moeten offeren en nog eens vele hectares landbouwgrond worden doorsneden voor kabels en leidingen.

Om te voorkomen dat de vele projecten afzonderlijk "hun gang gaan" en om versnippering en kaalslag van het agrarisch landschap te voorkomen, ondersteunen wij vanaf het begin het streven van de gemeente om alle opgaven gezamenlijk, integraal, aan te pakken. Juist door oog te hebben voor alle opgaven in het gebied verwachten wij van Rijk en Provincie om in het kader van "het landsbelang" dat zij niet alleen nemen maar ook bereid zijn te geven, te investeren in de brede welvaart.

Wij hebben als ZLTO en BAJK meegewerkt aan een breed gedragen nota met randvoorwaarden en condities voor behoud en versterking van het "agrarisch landschap". Deze is vorige week aan de raad aangeboden en vindt u ook bij de stukken. Ik noem ze toch nog kort:

1. Zuinig omgaan met hoogproductieve, vruchtbare zeekeleigronden.
2. Structuurversterking van het agrarisch landschap in de omgeving van het Powerport gebied

3. Eerlijke en passende financiële compensatie voor zowel aankoop gronden voor de uitbreiding Haven- en Industriegebied Moerdijk gebied als voor aanleggen tracés voor kabels en leidingen.
4. Onderzoek van synergie tussen de Glastuinbouw en Powerport
5. De inzet voor transparante participatie en rekening houden met de sociale dimensie. Immers achter ieder bedrijf schuilt een gezin met mensen van vlees en bloed.

In het raadsvoorstel zijn deze randvoorwaarden overgenomen en samengevat bij randvoorwaarde "15". Wij gaan er wel vanuit dat de meer gedetailleerde adviezen, die hier onderdeel van uitmaken, bij de uitwerking worden meegenomen. Wij rekenen erop dat deze randvoorwaarden ook door Rijk, Provincie en Waterschap ondersteund zullen worden.

De in het raadsvoorstel voorgestelde inrichting van een gebiedsfonds ondersteunen wij in dit kader dan ook nadrukkelijk.

Afsluitend vat ik samen:

1. Kies voor een integrale benadering en geef als raad unaniem steun aan dit streven van het college.
2. Creëer duidelijkheid en maak tempo om daarmee een integrale aanpak mogelijk te maken.
3. Investeer in de agrarische sector als onderdeel van de brede welvaart.
4. En heb oog voor de menselijke maat

Dank voor uw aandacht.

Inspraaktekst Rien Huijgens/VOORUIT voor commissie Fysiek 13112025 inzake locatie Powerpoint

Geachte Voorzitter,
Geachte commissieleden,

Ik zal me even voorstellen, voorzover nodig, ik ben Rien Huijgens. Ik zou deze inspraak samen met collega Joke Hagenbeuk verrichten. Recente gebeurtenissen in het dorp Moerdijk hebben haar emotioneel zo aangegrepen, dat zij aan mij gevraagd heeft deze inspraak vanavond bij uw commissie zelf te verrichten. Aan dit verzoek geef ik als vanzelfsprekend bij deze graag invulling. Toch nog even voor uw beeldvorming: ik ben 46 jaar werkzaam geweest bij de overheid: talloze gemeentes, diverse samenwerkingsverbanden en diverse ministeries. Ik ben als seniorjurist naast de projectleider direct betrokken geweest bij de totstandkoming van meerdere tracébesluiten en ben daarom goed op de hoogte van hoe besluiten tussen rijk en gemeente tot stand komen.

Reeds maanden geleden heb ik in deze commissie, in mijn toenmalige hoedanigheid als burgerlid, uitgesproken, dat een vertegenwoordiging/vertegenwoordiger van een gemeente in een overleg/onderhandeling met een departement zich **zelfbewust** en **krachtig** moet opstellen om zo het beste resultaat voor een gemeente te bereiken. (Met andere woorden: de gemeente is de baas). Mijn uitspraak werd ingegeven door het feit, dat ik ernstig twijfelde aan de "hardheid" van de gemeente in het PowerPortdossier. Ik zag de neiging om snel mee te buigen met het rijk: te snel. Het niet oppakken, noch onderzoeken van alternatieven. Te soft. Ik zag dat de gemeente Moerdijk en daarmee de gemeenteraad in een fuik werd gedreven. En in mijn beleving, niet door het rijk alleen. Waarom? Daar kan ik alleen maar naar gissen.

De consequenties van dit handelen hebben we deze week mogen ervaren. Op 11 november jongstleden (nota bene dag van barmhartigheid: St. Maarten die zijn mantel deelt met een bedelaar, maar ook de dag van gekkigheid: start van het nieuwe carnavalsseizoen) werd ik 's avonds gebeld vanuit het dorp Moerdijk: grote consternatie, veel onbegrip, verdriet en wanhoop. In de Ankerkuil kwamen niet Prins Carnaval met zijn hofhouding de sfeer verhogen, maar kwam de burgemeester met zijn gevolg de hoop van alle dorpsbewoners de grond in boren. "Wij" hebben besloten om te kiezen voor oostelijke uitbreiding. Daarmee ook uitsprekend dat het dorp Moerdijk moet verdwijnen. Maar wie is "wij": het college, dat aanwezig was? Immers, de gemeenteraad kon niet, want die moet nog besluiten. Toch? Of is er al iets in beslotenheid bekonkeld?

In een prachtig geënceneerd en geregisseerde avond werd door 2 hoofdrolspelers in tranentrekkende toespraken getracht alle hoop tot voortbestaan van de kern Moerdijk teniet te doen.

In diezelfde strakke gemeentelijke regie werden vervolgens "informatieavonden" uitgerold in zo'n tempo dat er nauwelijks gelegenheid was om adem te halen. Prachtig gedaan bestuur, chapeau. Het voorliggende dossier voorziet in het van de kaart vegen van een heel dorp. Nota bene de naamgever van deze gemeente. Dat is veelzeggend, terwijl 2 jaar geleden door de wethouder de dorps haven nog als pronkstuk van de wederopbouw werd geprezen. Hij zag de toeristen al komen. En nu: van pronkstuk naar bulldozers.

De bewoners van Moerdijk bleven verbouwereerd en in tranen achter. Emoties laaiden hoog op. Vooral achter de voordeur. Gevoelens van angst, wanhoop, vrees voor het ongewisse. (En de inzet van Surplus doet hier helaas weinig aan af).

Een vitale eeuwenoude gemeenschap Moerdijk, wiens geschiedenis meer dan 1.000 jaar terug gaat, met families die hier al vele generaties wonen, incl. mensen van 80 jaar en ouder die hier al hun hele leven wonen en werken, en al hetgeen hun dierbaar is, wordt vernietigd en zij moeten noodgedwongen vertrekken, met alle hartzeer en verdriet van dien. Mensen lopen aangeslagen en teneergeslagen rond. We kunnen er toch niets meer aan doen.

Sorry vrienden, hier verandert het verhaal.

We kunnen er weldegelijk iets aan doen.

Wij zijn Brabo's. Wij zijn de nakomelingen van Brabo, de overwinnaar van de reus Druon Antigoon van de Schelde. Wij zijn vindingrijk en vinden overal oplossingen voor. Wij zullen altijd en overal winnen. Daarom laat die schroom en die vrees varen en stroop de mouwen op.

Zoals ik eerder stelde heeft de gemeente niet alle alternatieven serieus bekeken.

Immers waarom ga je een dorp met alle problemen van dien opkopen en slopen, terwijl aan de oostzijde van A16 een groot gebied is gelegen van meer dan 800 ha.? Het is direct aan het Hollands Diep gelegen, volledig conform wens van het industrieschap Moerdijk. En er hoeven geen dorpsgemeenschappen te verdwijnen. Ja, het is goede akkerbouwgrond waar we zuinig op moeten zijn (en dat gaat ons echt aan het hart), maar dat moeten we ook op onze dorpsgemeenschap Moerdijk. Als de dorpsbewoners moeten worden uitgeplaatst zullen er nieuwe woningen gebouwd moeten worden, dat gaat dito hectares landbouwgrond kosten.

Daarnaast kan het niet zo zijn, dat, zoals iemand afgelopen week stelde: als er ergens 11 vleermuizen wonen dan ligt elk project jarenlang stil, maar als er 1.100 inwoners wonen, mensen die er al generaties wonen, dan vegen we die met één besluit van de kaart. Nota bene een besluit van je eigen gemeente! Gelukkig stellen fracties in de Tweede Kamer wel kritische vragen over het voorliggende dossier. Daarom commissie/gemeenteraad: wees kritisch en denk vooruit!

Kortom, ik meen oprecht dat het besluit van het college om te kiezen voor oostelijke uitbreiding en daarmee opkoop en sloop van de vitale levensgemeenschap Moerdijk niet zorgvuldig genoeg is genomen en daardoor niet mag en kan worden gehonoreerd door uw gemeenteraad.

Een dergelijk handelen is onzorgvuldig jegens de bewoners van het dorp Moerdijk en leidt tot onrechtmatig bestuurlijk handelen en daarmee een handelen in strijd met de wet.

Daarmee beste commissie-/gemeenteraadsleden verzoek ik u om indachtig de door u bij uw aantreden als burgerlid of gemeenteraadslid afgelegde eed of belofte: "... dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van de raad naar eer en geweten zal vervullen" het voorliggende raadsvoorstel af te wijzen en het college de uitdrukkelijke opdracht te geven het gebied ten oosten van de A16 nader te inventariseren, te bestuderen en met een uitgewerkt voorstel te komen.

Ten overvloede: dit is geen exclusieve opgave voor Moerdijk, maar ook voor de omliggende gemeenten.

Ikzelf en mijn collega's zullen, zoals echte Brabo's betaamd, zich in ieder geval blijven inzetten voor het behoud van het dorp Moerdijk, maar ook voor de mogelijk bedreigde andere kernen Zevenbergschen Hoek, Zevenbergen en Langeweg (welke laatste kern in de

raadsinformatieve presentatie over PowerPort dd. 4 november jongstleden ook al van de kaart is weggepoetst).

Wellicht wil het college ons daarmee ook al een stille wenk geven?

Wij willen vooral VOORUIT!

Dank u voor uw aandacht.

Rien Huijgens
Namens VOORUIT

Betoog Commissievergadering Moerdijk

Geacht college, gemeenteraad, en indirect GS en PS
Noordbrabant, en 2^e Kamer

Als ernstig bezorgde burger wil ik het woord tot u richten over de uitvoering van het energie transitieproject in de breedste zin.

De energietransitie is:

- van groot belang voor de toekomst van Nederland
- van groot belang voor de volgende generaties van mensen in Nederland
- van groot belang voor de natuur

Er zijn echter ook andere belangen, namelijk:

- de betrokken burgers van de kern Moerdijk, op financieel en emotioneel gebied
- maar ook de burgers van Noordschans, Klundert, Zevenbergen en Zevenbergsche Hoek, die aan onbekende gezondheidsrisico's bloot worden gesteld

Politiek nemen we beslissingen over:

- een traject
- spreken over locaties
- financiële compensaties

zonder goede voorlichting over risico's van magnetische straling ten gevolge van grootschalige accuvelden.

Milieu Effect Rapportages zijn voornamelijk voor de Bühne. In een MER gaat over natuur, afwegingen voor het traject, ecologie etc.

Een 385 pagina's tellende rapport. De burger doet er blijkbaar niet toe. De procedures zijn belangrijker dan de inhoud. Als de MER maar gedaan is, dan kan de overheid verder. Er is weer een stap in de procedure afgevinkt, zonder de burgers te informeren en te beschermen. Tijdens een technische briefing voor gemeenteraad en B&W werden vragen over de gezondheidsrisico's van tafel geveegd door de burgemeester. Die kwamen wel als het project gereed was, was zijn antwoord, tot mijn schrik.

Over de effecten van verschillende soorten straling is heel veel bekend. In een wetenschappelijk review, wat een samenvatting is van meer dan 350 wetenschappelijke studies staat enorm veel beschreven over wat het doet met mensen en hun gezondheid. Er is meer dan voldoende te vinden, zelfs voor een bezorgde burger, zoals ik.

Een kopie van dit artikel zal ik u zo meteen overhandigen.

Nederland heeft ondertussen voldoende voorbeelden van niet zorgvuldige uitgevoerde projecten en procedures en daar dragen we nog elke dag de gevolgen van. Er worden miljoenen aan belastinggeld uitgegeven aan parlementaire enquêtes. Het morele geweten van de politiek.

N.a.v. deze parlementaire enquêtes worden conclusies getrokken in dikke rapporten. Helaas blijven deze rapporten in een bureaulade, ipv dat de aanbevelingen worden gebruikt in de toekomst, zodat herhaling voorkomen kan worden.

Bij besluiten voor de toekomst kijken we onvoldoende terug naar het verleden, om te leren van gemaakte fouten.

2 voorbeelden waar het gruwelijk mis ging: Groningen en toeslagenaffaire.

Belangrijkste conclusies over Groningen:

Structurele onderschatting: De ernst van de problemen in Groningen werd structureel onderschat door de overheid.

Financiële en technische drijfveren: Financiële belangen en leveringszekerheid waren dominant bij besluitvorming, ten koste van de veiligheid en leefbaarheid van de inwoners.

Onvoldoende informatie: Oliemaatschappijen en ambtenaren hebben te vaak een rookgordijn opgehouden, waardoor politiek en burgers onvoldoende geïnformeerd waren.

'Ongekend systeemfalen': De commissie sprak van een 'ongekend systeemfalen' waarbij sprake was van diepe kloven, volledig verloren vertrouwen en stelselmatig miskend leed.

Knevelen van de Tweede Kamer: De controlerende rol van de Tweede Kamer werd belemmerd door een gebrek aan informatie.

Oproep tot actie: De commissie riep op tot een gedeelde dialoog met Groningers over hoe de 'erenschuld' kan worden ingelost, wat niet alleen financiële compensatie, maar ook zorg en aandacht inhoudt.

De belangrijkste conclusies van de toeslagenaffaire:

Het kan morgen weer gebeuren

Zonder de juiste maatregelen, veranderingen en waarborgen kan een volgend schandaal zomaar weer gebeuren. De blindheid van de overheid voor mens en recht is niet weg. De commissie doet daarom de volgende aanbevelingen om deze patronen te doorbreken en te voorkomen dat opnieuw mensen worden vermorzeld:

1. Een sterkere rechtsstaat voor mensen, waarin grondrechten worden gerespecteerd en rechtsstatelijk wordt gehandeld

Wij moeten in een land leven waar de basale grondrechten van mensen worden gerespecteerd. Daarvoor moet onze rechtsstaat worden versterkt. Wetten die een ongerechtvaardigde inbreuk maken op de grondrechten van mensen mogen niet worden aangenomen. Daarvoor is het noodzakelijk dat de grondwettigheid van wetten getoetst wordt, de overheid aangesproken kan worden op discriminerende handelingen, er meer kennis over data komt bij de overheid, de Autoriteit Persoonsgegevens een hoger jaarbudget krijgt en de Afdeling bestuursrechtspraak afgesplitst wordt van de Raad van State.

2. De overheid heeft altijd oog voor mensen

De overheid is er voor mensen, niet andersom. Bij alles wat de overheid doet, moet zij kijken naar wat dit potentieel betekent voor mensen. Het handelen van de overheid mag nooit leiden tot onevenredig grote nadelige gevolgen voor mensen, ook al staat het zo in de wet of in beleid. Dat mag nooit meer een excuus zijn. Dit uitgangspunt moet de basis zijn van alle wet- en regelgeving in Nederland. Op de korte termijn kan dit al in de praktijk worden gebracht door in de uitvoering en rechtspraak meer gebruik te maken van de 'dringende reden'. Daarnaast moet in de uitvoering veel meer aandacht en oog zijn voor om welke mensen het gaat, met al hun diversiteit en verscheidenheid.

3. De overheid heeft een menselijk gezicht

De overheid moet in dienst staan van mensen. Dat begint bij een overheid waarmee je persoonlijk contact kunt hebben. Een overheid die je begeleidt bij het aanvragen van een uitkering of toeslag in plaats van beoordeelt of je een formulier fout hebt ingevuld. De spelregels die er gelden zijn voor mensen duidelijk en begrijpelijk. Wanneer je het niet eens bent met een beslissing, kun je daar toegankelijk bezwaar tegen maken. De risico's van het systeem komen niet meer bij mensen te liggen: Het huidige toeslagenstelsel heeft teveel risico's en nadelige gevolgen voor mensen en moet om die reden worden afgeschaft.

4. Een menselijk handhavings- en sanctioneringsbeleid

Er moet meer ruimte komen voor de uitvoering om naar eigen inzicht te handhaven en, met oog voor de mens en diens persoonlijke omstandigheden, tot terugvordering of beboeting over te gaan. Begrippen moeten eenduidig worden gedefinieerd en geharmoniseerd binnen het gehele socialezekerheidsstelsel, zodat geen misverstand kan bestaan over de uitleg en betekenis daarvan.

5. Juridisch vangnet en toegankelijk recht voor mensen

Mensen moeten altijd kunnen rekenen op een juridisch vangnet. Rechtsbescherming moet een vanzelfsprekendheid zijn en het is belangrijk dat mensen toegang hebben tot het recht. Dat is het fundament van onze rechtsstaat.

6. Een parlement dat goed zijn werk doet

Het parlement heeft een bijzonder zware verantwoordelijkheid. De Kamers bestaan uit een selecte groep mensen met de unieke bevoegdheid om wetten, in meerderheid, aan te nemen. Het is dan ook van groot belang dat Kamerleden hun wetgevende rol en controlerende taak goed en gedegen vervullen. Neem deze taken serieus. Dat kan het verschil maken voor mensen. Zorg ervoor dat de Kamer over de juiste informatie beschikt en versterk de positie en ondersteuning van Kamerleden.

Zou een volgende parlementaire enquête gaan over Nederwiek, Powerport en het opheffen van het dorp Moerdijk?